

сінагоги 6 марта 1635 р. В остатнім погромі, як скаржились Жиди, брали участь і міщане, і єзуїтські студенти і навіть магістрат. А що в жидівській божниці було багато дорогих річей, а також багато скринь ріжних приватних осіб, то втрати від того знищення лічили Жиди на 100.000 золотих польских.

Документи другої категорії показують, як беручи в аренду маєстности панів, Жиди утискали селян, вимагали від них надмірної роботи, накладали на них податки і т. н. Вони мали право „підданих судити, радити, а за виступ винами і горлом карати“. Разом з арендою панської землі вони брали на себе панське право і над церквами та монастирями, які знаходились в арендованім маєтку. Землі і все, з чого можна добувати користь, вони визискували самим грабівничим способом. Часто самі дідичі тих маєтків, що були в жидівській аренді, не могли нічого заподіяти з арендарями. Також робили Жиди, коли тримали в посесії скарбові побори податків. Та спеціально жидівського в тім не було властиво нічого — були се консеквенції панського права й сучасної господарки, та лише у зненавдженій народности виглядали особливо драстично.

Ю. С.

Capitaine breveté Niessel — Les cosaques, étude historique, géographique, économique et militaire, Париж, H. Charles-Lavauzenne, éd. militaire, с. 470+6 map.

Європа має великий респект перед козаками як військом. Тому від часу до часу військові ріжних держав присвячують воєнні монографії козацьким військам Росії. Кільканадцять літ тому німецький Premier-leutenant Pöllmann присвятив їм таку „монографію“; такого-ж рода й ся французька книжка, якої титул заінтересував мене. Історичних звісток тут одначе мало (і розумієть ся, дуже лихой якости), вся увага звернена на нинішню організацію козацьких військ Росії. М. Г.

Ө. Д. Николайчикъ — Матеріали по исторіи землевладѣнія князей Вишневецкихъ въ Лѣвобережной Украинѣ (NN I—XXXVII) (Чтенія въ Ист. Обществѣ Нестора Лѣтописца, кн. XIV, ст. 84—192).

Д. Николайчик видобув з „книг записей коронныхъ“ Литовської Метрики в Моск. Гол. Архиві Міністерства Справедливости 37 документів з р. 1578—1647, які приносять дещо нового і цікавого в справі колонізації Лівобічної України заходами переважно князів Вишневецких. Переглянемо сі документи і занотуємо те, що можна зачерпнути з них як сьвіжий матеріал.